

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 11. maj 2020
(OR. en)

7916/20

**Interinstitutionel sag:
2020/0072(NLE)**

**ENV 225
MAR 75**

FORSLAG

---

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	7. maj 2020
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.:	COM(2020) 182 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i forbindelse med konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, for så vidt angår medtagelse af Makaronesien i det havområde, der er omfattet af Osparkonventionen

---

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2020) 182 final.

Bilag: COM(2020) 182 final

Bruxelles, den 7.5.2020
COM(2020) 182 final

2020/0072 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i forbindelse med konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, for så vidt angår medtagelse af Makaronesien i det havområde, der er omfattet af Osparkonventionen

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af en ændring af konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav ("Osparkonventionen").

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Osparkonventionen

Osparkonventionen har til formål at beskytte det nordøstlige Atlanterhav mod de skadelige virkninger af menneskelige aktiviteter for derved at beskytte menneskers sundhed og bevare de marine økosystemer og, når det er praktisk muligt, at genoprette de havområder, der er blevet påvirket negativt. Den har 16 kontraherende parter: Belgien, Danmark, EU¹, Finland, Frankrig, Tyskland, Island, Irland, Nederlandene, Norge, Portugal, Spanien, Sverige, Det Forenede Kongerige, Luxembourg og Schweiz. Konventionen blev åbnet for undertegnelse på Oslokommissionens og Pariskommissionens ministermøde i Paris den 22. september 1992 og trådte i kraft den 25. marts 1998.

2.2. Osparkommissionen

Osparkommissionen, der er oprettet i henhold til konventionens artikel 10, består af repræsentanter for hver af de kontraherende parter. Den mødes regelmæssigt, og når som helst særlige omstændigheder kræver det. Den har til opgave bl.a. at føre tilsyn med gennemførelsen af konventionen og at evaluere forholdene i havområdet, vurdere, hvor effektive de foranstaltninger, der vedtages, er, undersøge prioriteterne og vurdere behovet for yderligere eller andre foranstaltninger.

I henhold til konventionens artikel 20 har hver kontraherende part én stemme i kommissionen. EU har ret til det antal stemmer, der svarer til antallet af medlemsstater, der er kontraherende parter i konventionen. EU udøver ikke sin stemmeret, når medlemsstaterne udøver deres, og omvendt.

I henhold til konventionens artikel 15, stk. 3, skal kommissionen vedtage ændringer af konventionen med enstemmighed blandt de kontraherende parter.

2.3. Osparkommissionens påtænkte retsakt

Under ministerdelen af et årlige møde skal Osparkommissionen vedtage en ændring af konventionens artikel 1, litra a), som tilpasser grænserne for det havområde, der er omfattet af Osparkonventionen, så det også omfatter farvande under portugisisk og spansk jurisdiktion og internationale farvande mellem disse ("den påtænkte retsakt").

Formålet med den påtænkte retsakt er at tilføje farvandene rundt om Makaronesien (Madeira og De Kanariske Øer) til det havområde, der er omfattet af Osparkonventionen, for at sikre større sammenhæng mellem Osparkonventionen og EU's havstrategirammedirektiv² og derved forbedre koordineringen med henblik på at beskytte og bevare den righoldige biodiversitet og de sårbare økosystemer i området omkring Makaronesien.

---

¹ Rådets afgørelse 98/249/EF af 7. oktober 1997 om indgåelse af konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (EFT L 104 af 3.4.1998, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

Ændringen træder i kraft for de kontraherende parter, der har ratificeret, accepteret eller godkendt den, den tredivte dag, efter at depositaren har modtaget meddelelsen om ratificering, accept eller godkendelse fra mindst syv kontraherende parter, jf. Osparkonventionens artikel 15. Senere træder ændringen i kraft for enhver anden kontraherende part den tredivte dag efter, at den pågældende kontraherende part har deponeret sit ratificerings-, accept- eller godkendelsesinstrument vedrørende ændringen.

Indtil ændringen af Osparkonventionen træder i kraft, kan Portugal og Spanien samt enhver anden kontraherende part anvende den midlertidigt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Wienerkonventionen af 23. maj 1969 om traktatretten, særlig artikel 25 om foreløbig anvendelse.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Subregionen Makaronesien er en del af det nordøstlige Atlanterhav i henhold til havstrategirammedirektivets artikel 4 og den største marine subregion i de europæiske have. Den rummer en righoldig biodiversitet af levesteder og arter, herunder nogle, som også er opført på Osparlisten over truede arter og/eller arter i tilbagegang & levesteder. På nuværende tidspunkt omfatter Osparkonventionens havområder kun delvis farvandene omkring Makaronesien som afgrænset og aftalt på EU-plan.

Portugal og Spanien, der er de eneste EU-lande, som dels er part i Osparkonventionen, dels har territorialfarvande i Makaronesien, har fremsat et fælles forslag om ændring af Osparkonventionen for at tilpasse det havområde, der er omfattet af konventionen, til afgrænsningen i havstrategirammedirektivet. En sådan tilpasning vil lette gennemførelsen af havstrategirammedirektivet for de to lande via et øget samarbejde inden for rammerne af Osparkonventionen, og den vil via anvendelsen af konventionen forbedre beskyttelsen af sårbare arter og levesteder i denne region og dens enestående marine og kystnære biodiversitet.

Det er nødvendigt med en EU-holdning, fordi der er behov for at ændre et retligt bindende dokument, nemlig Osparkonventionen, som EU er part i, for at opnå denne tilpasning. Da det vil lette gennemførelsen af EU-lovgivningen og forbedre miljøbeskyttelsen, foreslås det, at Unionen støtter denne ændring af Osparkonventionens artikel 1, litra a).

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "*fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen*".

Begrebet "*retsakter, der har retsvirkninger*" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "*vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver*"³.

---

³ Domstolens dom af 7.10.2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4.1.2. *Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde*

Osparkommissionen er et organ, der er oprettet ved en aftale, nemlig Osparkonventionen.

Den retsakt, som Osparkommissionen skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt har retsvirkninger, fordi den ændrer en eksisterende retsakt med retsvirkninger, nemlig Osparkonventionen.

Den påtænkte retsakt hverken supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for Osparkonventionen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. *Principper*

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, kun have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. *Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde*

Hovedformålet med og indholdet af den påtænkte retsakt vedrører miljøbeskyttelse.

Det materielle retsgrundlag for forslaget til afgørelse er derfor artikel 192, stk. 1, i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 192, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da Osparkommissionens retsakt vil ændre Osparkonventionen, som Unionen er part i, bør retsakten offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i forbindelse med konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, for så vidt angår medtagelse af Makaronesien i det havområde, der er omfattet af Osparkonventionen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Osparkonventionen ("aftalen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse 98/249/EF af 7. oktober 1997⁴ og trådte i kraft den 25. marts 1998.
- (2) I henhold til aftalens artikel 15 kan Osparkommissionen vedtage ændringer af konventionen med enstemmighed blandt de kontraherende parter.
- (3) Osparkommissionen skal vedtage en ændring af Osparkonventionens artikel 1, litra a), om medtagelse af Makaronesien i det havområde, der er omfattet af konventionen.
- (4) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Osparkommissionen, bør fastlægges, da ændringerne af Osparkonventionen får bindende virkning for Unionen

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på Osparkommissionens møde, skal være at støtte ændringerne af Osparkonventionens artikel 1, litra a), om medtagelse af Makaronesien i det havområde, der er omfattet af konventionen.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand

---

⁴ Rådets afgørelse 98/249/EF af 7. oktober 1997 om indgåelse af konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (EFT L 104 af 3.4.1998, s. 1).